
Document de ședință

A8-0118/2018

27.3.2018

RAPORT

referitor la punerea în aplicare a instrumentului de cooperare pentru dezvoltare,
a instrumentului pentru ajutor umanitar și a Fondului european de dezvoltare
(2017/2258(INI))

Comisia pentru dezvoltare

Raportor: Enrique Guerrero Salom

CUPRINS

	Pagina
EXPUNERE DE MOTIVE – REZUMATUL FAPTELOR ȘI CONSTATĂRILOR	3
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	6
AVIZ AL COMISIEI PENTRU BUGETE	25
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ	30
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ	31

EXPUNERE DE MOTIVE – REZUMATUL FAPTELOR ȘI CONSTATĂRILOR

În ultimele decenii am devenit tot mai conștienți de faptul că noi, toți oamenii, facem parte din una și aceeași lume. Atât timp cât există sărăcie, nedreptate și excluziune, nu putem avea o pace de durată. Violența și nesiguranța atrag după sine riscuri ale căror efecte se propagă, afectându-ne pe toți. Dezvoltarea extrem de inegală și lipsa de oportunități vitale alimentează conflictele, creează dezechilibre în regiuni și tensiuni la frontiere și determină strămutări haotice ale populației. Schimbările climatice periclitează însuși viitorul umanității, cauzând catastrofe naturale din ce în ce mai frecvente și mai grave.

Summiturile de la New York și Paris din 2015 și cel de la Istanbul din 2016 reprezintă expresia de necontestat a acestei conștiințe comune. Rezoluția emisă în cadrul primului summit face un apel colectiv la transformarea lumii noastre, lumea în care trăim cu toții; o a doua rezoluție solicită luarea de măsuri la nivel mondial pentru a combate încălzirea globală; o a treia ne îndeamnă să ne asumăm responsabilitatea comună pentru umanitate. Cele trei rezoluții pleacă de la premisa că răspunsurile nu vor fi eficace decât dacă măsurile luate sunt comune.

Este abordarea, recunoscută astăzi la scară largă, pe care s-a întemeiat de altfel politica în domeniul dezvoltării și ajutorului umanitar elaborată încă de la începutul procesului de integrare europeană. Fondul european de dezvoltare (FED) a fost instituit în temeiul Tratatului de la Roma pentru a facilita acordarea de asistență inițial țărilor care, în cea mai mare parte, trecuseră printr-un proces de decolonizare și ulterior, treptat, țărilor în curs de dezvoltare din Asia și America Latină și din vecinătate.

Tratatul de la Lisabona a întărit statutul moral al politicii, întrucât a consolidat temeiul juridic pentru politicile în domeniul cooperării pentru dezvoltare și ajutorului umanitar. Tratatul stabilește în mod clar obiectivele fundamentale ale politicii în domeniul cooperării pentru dezvoltare a Uniunii, și anume reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei. Această politică vizează promovarea valorilor fundamentale precum respectarea drepturilor omului, democrația, pacea, solidaritatea și sprijinul pentru bunurile publice mondiale. Acest obiectiv trebuie respectat atunci când Uniunea pune în aplicare diverse politici care pot afecta țările în curs de dezvoltare și, ca urmare, cooperarea pentru dezvoltare și ajutorul umanitar capătă un caracter specific și autonom în raport cu celelalte acțiuni externe ale Uniunii.

În fapt, Uniunea Europeană și statele sale membre sunt principalii donatori de asistență oficială pentru dezvoltare. Rolul de lider al Uniunii în acest domeniu nu este dat doar de ponderea financiară semnificativă a asistenței, ci și de valoarea adăugată a acțiunilor sale, care se datorează mai multor factori, cum ar fi experiența sa în acest domeniu și faptul că Uniunea este percepută ca o entitate supranațională influentă din punct de vedere politic, cu o dorință de mediere strategică și, prin urmare, în măsură să conducă negocierile privind principalele instrumente internaționale de cooperare pentru dezvoltare și ajutor umanitar.

Valoarea adăugată a acțiunii externe a UE în politica de cooperare pentru dezvoltare este cu atât mai mare datorită durabilității pe termen mediu a programelor, a gradului de previzibilitate a fondurilor și a capacității lor de inovare, precum și acoperirii geografice și tematice largi a instrumentelor pe care le pune la dispoziție la diferite niveluri (național, regional, continental), chiar și în regiunile în care activează foarte puțini donatori și în țările și regiunile aflate în situații de criză, post-criză sau de vulnerabilitate.

Dintre diferitele instrumente financiare de acțiune externă ale UE, Comisiei pentru dezvoltare (DEVE) a Parlamentului European îi revine sarcina monitorizării a trei dintre ele. Comisia DEVE își exercită funcțiile de control prin intermediul unor reuniuni periodice ale diferitelor grupuri de lucru cu privire la instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare, precum și prin dialoguri strategice și structurate cu Comisia Europeană.

Politica externă a Uniunii face parte din rubrica IV, „Europa globală”, a actualului cadru financiar multianual (CFM) pentru perioada 2014-2020, care dispune de 66,2 miliarde EUR. Mai precis, în ceea ce privește cele trei instrumente financiare de acțiune externă vizate de prezentul raport, instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD) are un buget de 19,7 miliarde EUR, iar pachetul destinat ajutorului umanitar este de 6,621 miliarde EUR. În cele din urmă, cu un buget de 30,506 miliarde EUR pentru perioada 2014-2020, finanțat direct de statele membre și în afara bugetului UE, FED este principalul instrument financiar al politicii de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii.

Scopul acestui raport este să contribuie la revizuirea, începută de Comisie, a FED și ICD și să evalueze relevanța acestora, precum și a instrumentului de ajutor umanitar în raport cu obiectivele politicilor în domeniul cooperării pentru dezvoltare și ajutorului umanitar. Pe baza analizei punerii în aplicare a FED și ICD în perioada ianuarie 2014-iunie 2017, prezentul raport formulează o serie de recomandări menite să îmbunătățească modul de funcționare a FED și ICD până la sfârșitul aplicării lor în 2020, precum și o serie de propuneri și recomandări privind noul cadru financiar multianual, care va fi prezentat în lunile viitoare de Comisia Europeană și pe care Comisia pentru dezvoltare îl va putea evalua din punct de vedere politic, la momentul oportun, exercitându-și rolul de colegiuitor.

Prezentul raport se bazează pe informații cuprinse în raportul Comisiei intitulat „Raport de evaluare intermediară privind instrumentele de finanțare externă”, în documentele de lucru ale Comisiei „Evaluarea instrumentului de cooperare pentru dezvoltare” și „Evaluarea celui de al unsprezecelea Fond european de dezvoltare”, în Planul de acțiune 2008-2013 al Consensului european privind ajutorul umanitar, în Comunicarea Comisiei intitulată „Acțiuni de pregătire a reuniunii mondiale la nivel înalt privind ajutorul umanitar: un parteneriat global pentru acțiuni umanitare eficiente”, precum și în concluziile raportului specific elaborat de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European referitor la punerea în aplicare a instrumentului pentru ajutor umanitar. De asemenea, raportul a fost completat pe baza diferitelor rapoarte pe care Comisia Europeană le-a solicitat unor evaluatori externi cu privire la fiecare dintre cele trei instrumente în cauză. În sfârșit, raportul cuprinde și contribuții de la diferite organizații neguvernamentale, care dispun de experiență și cunoștințe directe și vaste privind potențialul și deficiențele celor trei instrumente financiare în cauză.

În ultimii ani, UE s-a confruntat cu o perioadă agitată și cu crize multiple, care fie au fost succesive, fie simultane atât pe plan intern, cât și pe plan internațional: criza financiară, noile provocări în materie de securitate, migrație și refugiați, ascensiunea populismului, nesiguranța politică la nivel internațional și proliferarea crizelor umanitare provocate atât de om, cât și de dezastrele naturale, care au atins un nivel fără precedent și au cauzat cele mai multe strămătări ale populației de după al Doilea Război Mondial.

Totuși, aceste dificultăți nu trebuie să submineze principiile și valorile care stau la baza acțiunilor Uniunii în ceea ce privește politicile în domeniul dezvoltării și ajutorului umanitar. Dimpotrivă, în pofida consecințelor negative estimate ale Brexitului, Uniunea trebuie să-și

mențină și chiar să-și mărească contribuția la cooperarea pentru dezvoltare și ajutorul umanitar, dacă realmente dorește să contribuie în mod decisiv la eradicarea sărăciei și să combată totodată cauzele majorității mișcărilor migratorii, asupra cărora se concentrează în prezent în cea mai mare măsură acțiunile interne și externe ale UE. Acest lucru va fi cu atât mai necesar, cel puțin în viitorul apropiat, mai ales dacă unii dintre actori majori la nivel mondial nu își asumă responsabilitatea față de dezvoltarea lumii sau, chiar mai grav, decid să nu își îndeplinească angajamentele asumate anterior.

Răspândirea provocărilor în domeniul umanitar și politic, precum și creșterea interacțiunii dintre problemele interne și externe ale Uniunii, pot atrage după sine tendința ca politica de cooperare în domeniul dezvoltării și ajutorului umanitar să fie utilizată în favoarea sau chiar subordonată unor interese naționale sau supranaționale a căror protecție nu trebuie să aducă prejudicii valorilor și obiectivelor conferite acestor politici de Tratatul de la Lisabona, care se bucură de un sprijin larg în rândul cetățenilor europeni, după cum o demonstrează constant sondajele de opinie.

Obiectivele de dezvoltare ale mileniului au definit un cadru global care a fost utilizat pentru a orienta acțiunea Uniunii și a statelor sale membre în eforturile de combatere a sărăciei și de promovare a egalității între femei și bărbați și a dezvoltării durabile. Noile obiective de dezvoltare durabilă, adoptate în septembrie 2015, constituie încă un pas în această direcție, dat fiind că extind și aprofundează obiectivele stabilite și sunt aplicabile atât în țările dezvoltate, cât și în țările în curs de dezvoltare. Pentru a atinge aceste obiective, coerența politicilor în favoarea dezvoltării trebuie să devină un motor al acțiunii politice a Uniunii, consolidând astfel coerența între politicile externe ale UE, prin intermediul unor instrumente financiare mai coerente și mai bine coordonate, precum și între obiectivele politicilor interne și externe ale Uniunii.

Astfel, pentru ca Uniunea să continue să reprezinte un lider la nivel mondial atât în ceea ce privește quantumul contribuțiilor sale financiare pentru cooperarea în domeniul dezvoltării și ajutorului umanitar, cât și în ceea ce privește relevanța acțiunilor sale în cadrul acestor politici, noul cadru financiar multianual post-2020 va trebui să corespundă provocărilor globale cu care se confruntă Uniunea și să prevadă alocări financiare pe măsură, asigurând totodată coerența între politicile sale interne și externe și menținând autonomia și unicitatea politicilor sale în materie de dezvoltare și ajutor umanitar, în conformitate cu valorile sale fundamentale.

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la punerea în aplicare a instrumentului de cooperare pentru dezvoltare, a instrumentului pentru ajutor umanitar și a Fondului european de dezvoltare (2017/2258(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 3 alineatul (5) și articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 208-211 și 214 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Parteneriatul mondial pentru o cooperare eficientă în scopul dezvoltării, adoptat în cadrul Forumului la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului organizat la Busan în 2011 și reînnoit în cadrul reuniunii la nivel înalt care a avut loc la Nairobi în 2016,
- având în vedere cea de A treia conferință mondială a Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind reducerea riscurilor de dezastre, organizată la Sendai (Japonia) în perioada 14-18 martie 2015,
- având în vedere Rezoluția ONU intitulată „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă”, adoptată la Summitul ONU pentru dezvoltare durabilă organizat la New York la 25 septembrie 2015, și cele 17 obiective de dezvoltare durabilă incluse în aceasta,
- având în vedere Summitul umanitar mondial organizat la Istanbul în 23 și 24 mai 2016 și „înțelegerea majoră” la care au ajuns o parte dintre cei mai importanți donatori și furnizori de ajutoare,
- având în vedere Acordul de parteneriat ACP-UE semnat la Cotonou, la data de 23 iunie 2000, și revizuit la 25 iunie 2005 și la 22 iunie 2010¹,
- având în vedere Decizia 2013/755/UE a Consiliului din 25 noiembrie 2013 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană²
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar³,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020⁴,
- având în vedere Acordul intern între reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii

---

¹ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

² JO L 344, 19.12.2013, p. 1.

³ JO L 163, 2.7.1996, p. 1.

⁴ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP-UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („Acordul intern”),

- având în vedere Regulamentul (UE) 2015/322 al Consiliului din 2 martie 2015 privind punerea în aplicare a celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare¹,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2015/323 al Consiliului din 2 martie 2015 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare²,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 233/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare în perioada 2014-2020³,
- având în vedere Consensul european privind ajutorul umanitar din 2007⁴,
- având în vedere Consensul european privind dezvoltarea din 7 iunie 2017⁵,
- având în vedere concluziile Consiliului din 19 iunie 2017 privind angajamentul UE față de societatea civilă în ceea ce privește relațiile externe,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2016 referitoare la creșterea eficacității cooperării pentru dezvoltare⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2016 intitulată „Fondul fiduciar al UE pentru Africa: implicațiile în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare și ajutorul umanitar”⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iunie 2016 referitoare la raportul UE pentru 2015 privind coerența politicilor în favoarea dezvoltării⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 octombrie 2013 referitoare la autoritățile locale și societatea civilă: angajamentul Europei față de sprijinirea dezvoltării durabile⁹,
- având în vedere Raportul special nr. 18/2014 al Curții de Conturi Europene privind sistemul de evaluare și sistemul de monitorizare axată pe rezultate implementate în cadrul EuropeAid,
- având în vedere Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 15 decembrie 2017 intitulat „Raport de evaluare intermediară privind instrumentele de finanțare externă” (COM(2017)0720) și documentele conexe de lucru ale serviciilor

---

¹ JO L 58, 3.3.2015, p. 1.

² JO L 58, 3.3.2015, p. 17.

³ JO L 77, 15.3.2014, p. 44.

⁴ JO C 25, 30.1.2008, p. 1.

⁵ JO C 210, 30.6.2017, p. 1.

⁶ Texte adoptate, P8_TA(2016)0437.

⁷ Texte adoptate, P8_TA(2016)0337.

⁸ JO C 86, 6.3.2018, p. 2.

⁹ JO C 208, 10.6.2016, p. 25.

Comisiei „Evaluarea instrumentului de cooperare pentru dezvoltare” (SWD(2017)0600) și „Evaluarea celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare” (SWD(2017)0601),

- având în vedere evaluarea externă a celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare (raportul final din iunie 2017), comandată de Comisie unei echipe de contractanți externi,
  - având în vedere evaluarea externă a instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (raportul final din iunie 2017), comandată de Comisie unei echipe de contractanți externi,
  - având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 februarie 2018 intitulată „Un nou cadru financiar multianual, modern și capabil să asigure îndeplinirea eficientă a obiectivelor prioritare ale Uniunii după anul 2020” (COM(2018) 0098),
  - având în vedere documentul intitulat „Raport privind coerența – Informații desprinse din evaluările externe ale instrumentelor de finanțare externă” (raportul final din iulie 2017), comandat de Comisie unei echipe de contractanți externi,
  - având în vedere articolul 52 din Regulamentul de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) din Decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă și anexa 3 la aceasta,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru bugete (A8-0118/2018),
- A. întrucât, de la adoptarea instrumentelor de finanțare externă (IFE), cadrul internațional și cadrul de politici al UE s-au schimbat semnificativ odată cu adoptarea unor instrumente de referință cum sunt Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, Acordul de la Paris privind schimbările climatice, Agenda pentru acțiune de la Addis Abeba, Cadrul pentru reducerea riscurilor de dezastru 2015-2030 de la Sendai și Agenda pentru umanitate; întrucât UE a jucat un rol principal în negocierea acestor instrumente;
- B. întrucât Tratatul de la Lisabona, Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD), împreună cu Consensul european privind ajutorul umanitar, noul Consens european privind dezvoltarea, precum și principiile de la Busan pentru dezvoltarea eficientă, determină Strategia UE privind cooperarea pentru dezvoltare și ajutorul umanitar; întrucât Consiliul a adoptat, în plus, o Strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene care include, printre altele, cooperarea pentru dezvoltare;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 214 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și cu Consensul european privind ajutorul umanitar, asistența umanitară trebuie să fie acordată respectând principiile umanitare ale umanității, neutralității, independenței și imparțialității și trebuie să se întemeieze pe o abordare bazată pe nevoi; întrucât ajutorul umanitar nu trebuie să fie un instrument de gestionare a situațiilor de criză;
- D. întrucât politica de dezvoltare ar trebui să completeze politica externă și gestionarea migrației ale UE, asigurându-se, în același timp, că finanțarea dezvoltării este utilizată

numai pentru scopul și obiectivele legate de dezvoltare și nu pentru a acoperi cheltuielile legate de realizarea de obiective diferite, cum ar fi controlul la frontiere sau politici anti-migrație;

- E. întrucât principalul obiectiv al Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD) este de a reduce și, pe termen lung, de a eradica sărăcia în țările în curs de dezvoltare care nu beneficiază de finanțare în cadrul Fondului european de dezvoltare (FED), Instrumentului european de vecinătate (IEV) sau Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA), de a acorda sprijin tematic organizațiilor societății civile și autorităților locale din țările partenere din zona de bunuri publice și provocări globale legate de dezvoltare, precum și de a susține parteneriatului strategic între Africa și UE; întrucât ICD este principalul instrument geografic în materie de cooperare pentru dezvoltare în cadrul bugetului UE, cu 19,6 miliarde EUR alocate pentru perioada 2014-2020;
- F. întrucât principalul obiectiv al FED este reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei în statele din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP), precum și atingerea dezvoltării durabile în țările și teritoriile de peste mări; întrucât FED este principalul instrument de cooperare pentru dezvoltare al UE, cu peste 30,5 miliarde EUR alocate pentru cel de al 11-lea FED pentru perioada 2014-2020;
- G. întrucât principalul obiectiv al instrumentului pentru ajutor umanitar (IAU) este de a acorda asistență, ajutor și protecție persoanelor afectate de dezastre naturale sau provocate de om și celor aflate în situații de urgență similare, cu o atenție deosebită pentru victimele cele mai vulnerabile, indiferent de naționalitate, religie, gen, vârstă, origine etnică sau afiliere politică, ținând cont de nevoile reale, de principiile umanitare internaționale și de Consensul european privind ajutorul umanitar;
- H. întrucât IAU include, pe lângă misiunea principală care constă în acțiuni de salvare a vieților omenești, și ajutorul necesar populațiilor afectate de crize prelungite, activități de reabilitare pe termen scurt și de reconstrucție, pregătirea pentru dezastre și abordarea consecințelor provocate de deplasările populației;
- I. întrucât cooperarea eficace pentru dezvoltare necesită abordări inovatoare, care să ofere donatorilor capacitatea de a răspunde rapid la situații locale, de a colabora cu organizații locale și de a sprijini întreprinderi și antreprenori de la nivel local, în special din țările cele mai sărace și cele mai fragile; întrucât sistemul de audit al UE trebuie să ofere donatorilor flexibilitatea de a-și asuma un risc rezonabil în asemenea proiecte, consolidând capacitatea UE de a reacționa rapid și de a oferi un ajutor eficace;
- J. întrucât UE este cel mai mare donator de ajutor umanitar și de asistență pentru dezvoltare din lume; întrucât, prin intermediul acestora, UE sprijină eforturile în vederea reducerii sărăciei și a promovării intereselor și valorilor fundamentale la nivel global și al UE;
- K. întrucât Summitul UE-Africa de la Abidjan din 29 și 30 noiembrie 2017 a confirmat voința de a se institui un parteneriat autentic, modernizat, globalizat și ambițios, care să creeze condițiile politice și economice pentru o adevărată egalitate;
- L. întrucât numărul acordurilor de cooperare pentru dezvoltare încheiate cu țări terțe a

crescut exponențial, inclusiv cu China, Rusia, Turcia, Brazilia și India;

- M. întrucât reinstituirea și extinderea așa-numitei „Global Gag Rule”, care a suprimat finanțarea organizațiilor ce oferă femeilor și fetelor servicii legate de planificarea familială și de sănătatea sexuală și a reproducerii și drepturile conexe, ridică preocupări deosebite;
- N. întrucât guvernele țărilor terțe au așteptări în ceea ce privește acțiunea rapidă, eficacitatea și reacția la nevoia urgentă de a menține parteneriate de cooperare pentru dezvoltare solide; întrucât este necesară dezvoltarea unor economii deschise și productive în țările partenere, care să țină seama de noile realități și de noii actori economici prezenți pe scena internațională;
- O. întrucât, dată fiind lipsa de implicare a Regatului Unit după 2020, Brexitul va determina o reducere în bugetul UE cuprinsă între 12 și 15 %;
- P. întrucât evaluările FED și ICD confirmă că utilizarea diferitelor instrumente geografice și tematice în mod coerent este de fapt posibilă;
- Q. întrucât în evaluarea celui de al 11-lea FED se precizează că „există pericolul efectiv că FED va ajunge să răspundă unor agende care îl vor îndepărta de obiectivul său inițial de reducere a sărăciei, care sunt greu de conciliat cu valorile fundamentale ale FED și care compromit bunele rezultate”, că „în ciuda consultărilor, opiniile autorităților și ale organizațiilor societății civile (cu unele excepții notabile, cum ar fi regiunea Pacificului) au fost rar luate în considerare în deciziile în materie de programare” și că „programarea din cadrul celui de al 11-lea FED a folosit astfel o abordare descendentă pentru a aplica principiul concentrării, însă în detrimentul principiului parteneriatului, principiu fundamental al Acordului de la Cotonou”;
- R. întrucât, potrivit evaluării FED, până în aprilie 2017, aproximativ 500 de milioane EUR din rezerva FED au fost alocate pentru a susține operațiuni ale Direcției Generale Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene a Comisiei Europene (ECHO), aproximativ 500 de milioane EUR au fost alocate ca sprijin de urgență pentru anumite țări și 1,5 miliarde EUR au fost alocate Fondului fiduciar de urgență pentru Africa al UE; întrucât FED contribuie, de asemenea, la noul Fond european pentru dezvoltare durabilă;
- S. întrucât ICD prevede că „ICD rămâne în general relevant și adecvat scopului, atât în momentul în care a fost adoptat, cât și la jumătatea perioadei de punere în aplicare a sa. Aceasta este, în linii mari, în concordanță cu noile documente de politică (de exemplu, noul Consens european privind dezvoltarea și Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă), deși punerea în aplicare a anumitor priorități s-ar putea dovedi dificilă în forma sa actuală”;
- T. întrucât, la momentul adoptării IFE 2014-2020, Parlamentul și-a exprimat preferința pentru un IFE distinct dedicat cooperării pentru dezvoltare și a solicitat alocarea specifică a unor fonduri pentru dezvoltare în eventualitatea în care FED va fi înscris în buget;
- U. întrucât, în ceea ce privește Fondul fiduciar de urgență pentru Africa al UE, în evaluarea

FED se precizează că „în comparație cu proiectele standard din cadrul FED, perioada mai scurtă de elaborare și de aprobare, implicarea indirectă a UE în implementarea proiectelor și faptul că aceste proiecte au ca punct de plecare mai degrabă preocupările principale ale UE decât un răspuns la obiectivele pe termen lung ale țărilor partenere, toate dau naștere unor preocupări privind eficacitatea probabilă și durabilitatea proiectelor finanțate prin Fondul fiduciar de urgență pentru Africa al UE și capacitatea UE de a monitoriza îndeaproape implementarea acestora”;

- V. întrucât fluxul financiar din Uniune către țările beneficiare ale instrumentelor financiare pentru dezvoltare se dovedește inferior fondurilor generate sub formă privată de cetățeni ai diasporei din aceleași țări, care locuiesc în Europa;
- W. întrucât, în ciuda faptului că a beneficiat mulți ani de miliarde de euro din FED și în ciuda preocupărilor serioase exprimate de Comisie cu privire la gestiunea sa financiară, Instrumentul financiar pentru pace în Africa nu se regăsește în evaluarea FED; întrucât Instrumentul financiar pentru pace în Africa nu a mai fost evaluat din 2011;
- X. întrucât, potrivit evaluărilor lor și raportului Comisiei de evaluare la jumătatea perioadei privind instrumentele de finanțare externă, eficacitatea și impactul pe termen lung al ICD și FED în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor lor sunt dificil de măsurat din cauza limitărilor semnificative în definirea sistemelor de evaluare și monitorizare adecvate și în evaluarea rolului jucat de factorii externi, la care se adaugă gama largă de țări și teme în cauză; întrucât, potrivit evaluatorilor, combinarea surselor de finanțare mobilizează resurse suplimentare doar în 50 % dintre cazuri;
- Y. întrucât Parlamentul s-a confruntat cu termene foarte scurte pentru controlul proiectelor de măsuri de punere în aplicare; întrucât aceste termene nu iau în considerare în mod corespunzător caracteristicile activităților parlamentare; întrucât uneori acest lucru a fost agravat de faptul că proiectele de măsuri de punere în aplicare au fost trimise Parlamentului după expirarea termenului sau înaintea perioadelor de vacanță, ceea ce a redus și mai mult capacitatea acestuia de a-și exercita în mod corespunzător competențele de control;
- Z. întrucât UE a recunoscut importanța parteneriatelor cu organizațiile societății civile (OSC) în relațiile externe; întrucât acest lucru presupune implicarea organizațiilor societății civile în programarea și punerea în aplicare a instrumentelor de finanțare externă;

Fapte și constatări în urma evaluării la jumătatea perioadei a punerii în aplicare a ICD, FED și IAU

Considerații generale

1. este mulțumit că evaluările ICD, FED și IAU arată că obiectivele acestor instrumente au fost în mare măsură pertinente pentru prioritățile în materie de politici valabile la momentul conceperii lor și că instrumentele sunt, în general, adecvate scopului și corespund valorilor și obiectivelor ODD; constată că deficitul anual de finanțare pentru atingerea obiectivelor ODD se ridică la 200 de miliarde de dolari americani;
2. constată că unele dintre țările în care sunt operaționale programe geografice ale FED și

ICD au înregistrat progrese în ceea ce privește reducerea sărăciei și dezvoltarea umană și economică în ultimii zece ani, în timp ce pentru altele situația rămâne critică;

3. constată cu satisfacție că prioritățile ICD și FED sunt în conformitate cu valorile și obiectivele ODD-urilor, datorită rolului fundamental jucat de UE în adoptarea acestora, și că acest lucru a facilitat și a simplificat mult evaluarea la jumătatea perioadei a acestor instrumente;
4. constată că, în primul an de transpunere în practică, ICD și FED au permis UE să răspundă la crize și nevoi noi datorită caracterului extins al obiectivelor acestor instrumente; constată însă că înmulțirea crizelor și apariția unor noi priorități politice au pus o presiune financiară asupra ICD, FED și IAU, le-au întins până la limita lor maximă și au dus la decizia de a institui noi mecanisme ad hoc, cum sunt fondurile fiduciare, care dau naștere unor preocupări serioase, în special în ceea ce privește transparența, responsabilitatea democratică și îndepărtarea de la obiectivele de dezvoltare; reamintește de Fondul european pentru dezvoltare durabilă, recent adoptat, care a fost instituit pentru a oferi o capacitate mai mare de mobilizare;
5. este satisfăcut de coerența internă din cadrul ICD și FED, care se datorează, în mare măsură, evaluărilor de înaltă calitate, proceselor decizionale armonizate și concentrării sectoriale;
6. constată că, în anumite cazuri, sprijinul bugetar continuă să facă obiectul unor critici legate de utilitatea și de eficacitatea acestuia, cu toate că această modalitate de sprijin corespunde unei concepții moderne despre cooperare, care se înscrie pe deplin în logica unor adevărate parteneriate de dezvoltare, permite asumarea politicilor de către țările partenere și oferă avantajul flexibilității și al eficienței; consideră, prin urmare, că este necesară consolidarea unui parteneriat politic și instituțional care să promoveze acordarea sprijinului bugetar și care să pună în același timp accentul pe guvernanta economică performantă și respectarea valorilor democratice; evidențiază că politica de cooperare pentru dezvoltare trebuie să fie pusă în aplicare într-un mod în care să se țină seama de dorințele țărilor și populațiilor care au nevoie de aceasta, asigurându-se că acestea participă la procesul de luare a deciziilor și că își asumă responsabilitatea pentru punerea sa în aplicare transparentă și eficientă;
7. salută faptul că un număr mare de țări au devenit țări cu venituri medii superioare (UMIC) și, drept urmare, au ieșit de sub incidența cooperării bilaterale în cadrul ICD sau au primit granturi reduse de cooperare bilaterală în cadrul FED, dat fiind faptul că ajutorul pentru dezvoltare, alături de politicile naționale de succes, pot avea rezultate pozitive; reamintește că sărăcia și dezvoltarea sunt multidimensionale și că menținerea PIB-ului ca unic indicator de dezvoltare nu este suficientă; constată, de asemenea, că, deoarece o mare parte din populația cea mai săracă a lumii trăiește în țări cu venituri medii, în care inegalitățile persistă, retragerea bruscă a ajutoarelor pentru țările cu venituri medii ar putea submina realizarea ODD; insistă, prin urmare, asupra necesității de a se continua sprijinirea acestor țări, în această etapă sensibilă a drumului lor spre un nivel mai ridicat de dezvoltare;
8. subliniază nevoia de a garanta faptul că ajutorul pentru dezvoltare este utilizat în conformitate cu scopul său inițial, cu respectarea principiilor eficacității ajutorului și dezvoltării; reiterează faptul că cooperarea pentru dezvoltare a UE ar trebui să se

- alinieze la planurile și nevoile țărilor partenere;
9. subliniază faptul că interesele naționale pe termen scurt ale UE (în materie de securitate sau de migrație) nu ar trebui să determine în niciun caz agenda sa de dezvoltare și că principiile eficacității ajutorului și a dezvoltării ar trebui să fie pe deplin respectate și aplicate tuturor formelor de cooperare pentru dezvoltare;
  10. ia act de concluziile Comisiei conform cărora coerența instrumentelor ar putea fi îmbunătățită prin raționalizare; subliniază faptul că nu s-a făcut nicio referire la o astfel de constatare în niciuna dintre diferitele evaluări;
  11. este preocupat de concluziile evaluatorilor referitoare la lipsa unor sisteme de monitorizare și de evaluare care face dificilă măsurarea rezultatelor; subliniază, pe de altă parte, numeroasele concluzii pozitive referitoare la politicile UE de dezvoltare din cadrul auditurilor efectuate de Curtea Europeană de Conturi (CEA); reamintește observațiile Curții de Conturi Europene din Raportul său special nr. 18/2014 privind sistemul de evaluare și sistemul de monitorizare axat pe rezultate implementate în cadrul EuropeAid; solicită Comisiei să profite de acest prilej pentru a-și îmbunătăți în continuare sistemul-cadru privind rezultatele, ținând seama de recomandările din partea CEA;
  12. este surprins de discrepanțele dintre rezultatele evaluării și concluziile formulate de Comisie în evaluarea la jumătatea perioadei; regretă faptul că concluziile Comisiei nu abordează deloc problemele grave precum lipsa parteneriatului din cadrul instrumentului și riscul ca instrumentele să se îndepărteze de la obiectivul de reducere a sărăciei, în ciuda faptului că acest lucru reprezintă un element-cheie al evaluării;
  13. este preocupat de lipsa datelor sau de caracterul limitat al acestora; observă că absența unui sistem de monitorizare și de evaluare dincolo de Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM-uri) și ODD-uri nu permite măsurarea exactă a schimbărilor, de exemplu în ceea ce privește flexibilitatea instrumentului sau nivelul de coerență cu alte instrumente;
  14. subliniază, de asemenea, că lipsa unui capitol de finanțare rezervat în mod expres stimulării dezbaterii politice, în special în ceea ce privește sprijinul acordat partidelor politice, nu favorizează îndeplinirea unor obiective de dezvoltare durabilă;
  15. solicită ca raportarea să fie ameliorată prin elaborarea automată de statistici și indicatori;
  16. regretă faptul că Comisia nu a profitat de oportunitatea evaluării la jumătatea perioadei pentru a-și adapta politicile la cerințele stabilite în Consensusul european privind dezvoltarea în ceea ce privește sprijinul pentru agricultura ecologică, durabilă și la scară mică; constată că, dimpotrivă, măsurile propuse includ și mai mult sprijin pentru agricultura la scară largă și pentru întreprinderile din domeniul agricol;

ICD

17. subliniază că importanța ICD ține în primul rând de flexibilitatea cu care este capabil să răspundă la evenimente neprevăzute în ceea ce privește alegerea metodelor de programare și de implementare și realocările în cadrul instrumentelor și între acestea,

precum și utilizarea fondurilor de rezervă; subliniază că flexibilitatea programării multianuale a permis, în plus, adaptarea duratei perioadei de programare la situația de pe teren, realocarea rapidă a finanțării în caz de schimbări majore și utilizarea unor măsuri speciale;

18. salută faptul că evaluările au subliniat relevanța strategică a programului tematic al ICD, în special abilitatea sa de a promova acțiunile globale privind bunurile publice;
19. ia act de simplificarea, armonizarea și de modalitățile extinse de implementare introduse în Regulamentul UE nr. 236/2014 de stabilire a normelor și procedurilor comune pentru punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii pentru finanțarea acțiunii externe, care au condus la îmbunătățirea eficacității în cadrul ICD; subliniază faptul că Regulamentul UE nr. 233/2014 de instituire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare¹ nu oferă detalii legate de un sistem de monitorizare și de evaluare pentru măsurarea performanței instrumentului; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că procedurile de punere în aplicare, unele dintre ele provenite din Regulamentul financiar, sunt în continuare percepute ca fiind anevoioase și de lungă durată, ceea ce discreditează UE și sporește atractivitatea abordărilor unor țări percepute ca fiind mai puțin formale și condiționate; reamintește, în acest context, că unele dintre aceste proceduri derivă din Regulamentul financiar, iar nu din instrumentele de finanțare externă (IFE), în timp ce alte cerințe se bazează pe aplicarea principiilor fundamentale ale cooperării pentru dezvoltare, cum ar fi parteneriatul și asumarea responsabilității;
20. constată că documentele de lucru ale serviciilor Comisiei indică un nivel relativ scăzut al sumelor plătite în comparație cu sumele angajate; subliniază că, în contextul unei „conurențe” în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare, aceasta este o problemă majoră; solicită, prin urmare, îmbunătățirea comunicării privind posibilitățile de finanțare, pentru a se asigura că partenerii UE sunt informați; solicită formarea actorilor locali, în special a funcționarilor publici, în pregătirea dosarelor europene, astfel încât să poată îndeplini mai bine criteriile și astfel să-și sporească șansele ca proiectele lor să fie selectate; observă că această formare ar putea, de asemenea, să vizeze o mai bună reacție la cererile de proiecte ale altor organizații internaționale;
21. este preocupat de faptul că evaluarea la jumătatea perioadei a ICD subliniază riscul unei lipse de conformitate cu cerința de a aloca cel puțin 20 % din asistența din cadrul ICD serviciilor sociale de bază, cum ar fi sănătatea, precum și învățământului secundar și altor servicii sociale, atunci când aceste nevoi sunt esențiale pentru dezvoltarea acestor țări; este, de asemenea, preocupat de sprijinul inadecvat acordat sistemelor naționale de sănătate, precum și de lipsa unor date referitoare la rezultatele obținute în legătură cu finanțarea învățământului; reamintește de angajamentul asumat în cadrul Consensului european privind dezvoltarea de a aloca 20 % din asistența oficială pentru dezvoltare a UE (AOD) incluziunii sociale și dezvoltării umane;
22. își exprimă satisfacția cu privire la obiectivele și rezultatele programului tematic dedicat organizațiilor societății civile și autorităților locale și solicită menținerea sa în instrumentele viitoare; este foarte preocupat însă de importanța tot mai mică acordată OSC și autorităților locale în etapele de programare și de implementare ale programelor și solicită consolidarea rolului acestor organisme, inclusiv în calitatea lor de furnizori de

---

¹ JO L 77, 15.3.2014, p. 44.

servicii, precum și modalități de cooperare mai bine adaptate și o abordare mai strategică; subliniază faptul că dezvoltarea acestor țări poate fi obținută integral numai prin cooperarea cu autoritățile locale legitime;

23. încurajează Comisia să pună în aplicare politici care să favorizeze implicarea diasporei africane în calitate de actor-cheie ai dezvoltării;

FED

24. observă că FED a jucat un rol important în eradicarea sărăciei și în atingerea ODD; constată însă că dovezile care să demonstreze înregistrarea de progrese sunt mai reduse la nivel regional și că FED nu a stabilit în mod constant sinergii solide și coerența în cadrul programelor sale de cooperare naționale, regionale și intra-ACP;
25. regretă faptul că evaluarea la jumătatea perioadei nu a inclus Instrumentul financiar pentru pace în Africa, care nu a fost evaluat în mod corespunzător de mulți ani; consideră că, în perioade în care se pune un accent politic din ce în ce mai mare pe legătura dintre dezvoltare și securitate, elaborarea de politici bazate pe elemente concrete este un element-cheie;
26. salută faptul că FED s-a dovedit a fi adecvat scopului într-un mediu aflat în continuă schimbare, datorită unui ciclu de planificare redus, raționalizării procedurilor și gestionării bugetare îmbunătățite; constată însă că acesta nu este încă complet adaptat la contextul modificat și că procedurile sunt în continuare rigide și anevoioase într-o oarecare măsură;
27. observă că nevoile și caracterul foarte diferite ale grupurilor de țări membre ACP și țări și teritorii de peste mări (TTPM) vizate de FED ridică semne de întrebare cu privire la abordarea universală de tip „format unic” care caracterizează alegerea procedurilor și modalităților și, în ultimă instanță, cu privire la domeniul de aplicare teritorială al FED; reamintește nevoia unui parteneriat nou și veritabil între egali, cu accent deosebit pe drepturile omului;
28. constată că FED a fost obligat să răspundă unui număr tot mai mare de solicitări politice, cum ar fi securitatea și migrația, care sunt dificil de aliniat cu valorile sale fundamentale și cu principiile politicii de dezvoltare și de cooperare a UE, în special cele de eradicare a sărăciei;

IAU

29. își exprimă satisfacția în legătură cu îndeplinirea de către IAU a obiectivului său de a oferi asistență în situații de urgență, respectând pe deplin dreptul internațional public și asigurând totodată faptul că ajutorul umanitar nu este instrumentalizat și că principiile umanității, imparțialității, neutralității și independenței sunt respectate;
30. constată că numărul crizelor umanitare și al dezastrelor în care s-a implicat IAU a crescut semnificativ în ultimii ani, ceea ce a dus la utilizarea integrală a rezervei pentru ajutoare de urgență și a făcut necesară utilizarea unor fonduri suplimentare; constată, de asemenea, că această situație nu are perspective de îmbunătățire pe termen scurt și mediu având în vedere numărul tot mai mare al situațiilor de criză care afectează

numeroase părți ale lumii; observă că acest lucru evidențiază necesitatea unei majorări substanțiale a rezervei pentru ajutoare de urgență și a unei utilizări mai rapide și mai flexibile a tuturor resurselor disponibile;

31. este de părere că oamenii și comunitățile trebuie să rămână principalele ținte și principalele părți interesate ale IAU și că în toate situațiile ar trebui adoptată o abordare flexibilă, coordonată și specifică contextului, care să țină cont de opiniile guvernelor și autorităților locale, precum și ale comunităților locale, ale organizațiilor religioase orientate spre dezvoltare și ale actorilor societății civile; subliniază faptul că multe dintre aceste organizații, inclusiv organizațiile din diasporă aflate în Europa, desfășoară o activitate importantă în mai multe domenii esențiale și pot genera valoare adăugată pentru ajutorul umanitar;
32. reamintește că Organizația Mondială a Sănătății include avorturile nesigure printre primele trei cauze ale mortalității materne; reamintește temeiul juridic declarat la nivel internațional al dreptului la sănătatea sexuală și a reproducerii și al drepturilor victimelor violenței sexuale și ale persoanelor afectate de situațiile de conflict;

Recomandări pentru perioada de punere în aplicare rămasă

33. subliniază că ICD, FED și IAU ar trebui puse în aplicare în lumina noului cadru de politici internațional și al UE, inclusiv al Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, al Acordului de la Paris privind schimbările climatice, al Agendei pentru acțiune de la Addis Abeba, al Agendei pentru umanitate;
34. reamintește faptul că ODD-urile trebuie să fie îndeplinite la nivel mondial printr-un angajament comun și prin eforturi comune și parteneriatul tuturor actorilor internaționali, incluzând astfel țări dezvoltate și în curs de dezvoltare, precum și organizații internaționale; subliniază faptul că, la nivelul UE, acest lucru necesită politici interne și externe concepute și puse în aplicare în comun, în mod coerent și coordonat, în conformitate cu principiile coerenței politicilor în favoarea dezvoltării (CPD); este de părere că coerența politicilor în favoarea dezvoltării (CPD) a devenit un factor major în definirea și punerea în aplicare a IFE și în adoptarea altor politici și instrumente ale UE, datorită interconectării dintre politicile interne și externe ale UE; consideră însă că coerența globală dintre instrumente ar trebui îmbunătățită și mai mult, în special prin îmbunătățirea coerenței și coordonării programelor geografice și tematice și printr-o mai mare coordonare și complementaritate cu alte politici ale UE;
35. este preocupat de faptul că UMIC care au ieșit de sub incidența FED și a ICD s-ar putea confrunta cu un deficit de finanțare care le plasează într-o situație de vulnerabilitate; invită Comisia să reflecteze la consecințe, să ia în considerare măsuri de prevenire a efectelor negative și să faciliteze accesul țărilor cu venituri medii superioare (UMIC) la IFE adaptate nevoilor lor, în special în vederea intensificării eforturilor de a consolida buna guvernare prin combaterea corupției, a fraudei fiscale și a impunității, asigurarea respectării statului de drept și desfășurarea unor alegeri libere și corecte, asigurarea accesului egal la justiție, precum și reducerea deficiențelor instituționale; recunoaște activitatea desfășurată de EUROsociAL în acest domeniu; subliniază, totodată, nevoia de a acorda prioritate alocării de granturi țărilor cel mai puțin dezvoltate, care sunt expuse instabilității, se confruntă cu obstacole structurale importante în calea dezvoltării durabile și care, prin urmare, depind în mod semnificativ de finanțările publice

internaționale;

36. este de părere că IFE ar trebui să sprijine în continuare OSC atât la nivelul UE, cât și la nivel local, comunitățile locale, guvernele regionale și autoritățile locale din țările partenere și parteneriatele acestora cu guvernele locale și regionale europene și să le faciliteze în mod sistematic participarea activă la dialoguri multipartite privind politicile UE și toate procesele de programare vizând toate instrumentele; consideră, de asemenea, că UE ar trebui să promoveze rolul de organism de monitorizare al OSC atât în interiorul, cât și în afara UE, și să sprijine reformele în favoarea descentralizării din țările partenere; salută, în acest context, intenția Comisiei de a intensifica și de a consolida eforturile continue de a stabili parteneriate și un dialog cu societatea civilă care își desfășoară activitatea în domeniul dezvoltării, precum și de a intensifica angajamentul în cadrul dialogului cu rețelele de OSC și implicarea acestora în elaborarea politicilor și în procesele UE; reamintește că UE ar trebui să sprijine consolidarea democratică prin identificarea unor mecanisme care să susțină activitățile organizațiilor din țări terțe, pentru a contribui la stabilizarea și îmbunătățirea standardelor instituționale pentru gestionarea bunurilor publice;
37. își confirmă determinarea de a monitoriza îndeplinirea angajamentului UE de a oferi sprijin continuu dezvoltării umane, pentru a îmbunătăți viețile oamenilor, în acord cu ODD; reamintește faptul că, în ceea ce privește ICD, acest lucru se traduce prin necesitatea de a aloca cel puțin 20 % din asistență serviciilor sociale de bază, cu accent pe sănătate și educație, și învățământului secundar; este preocupat, prin urmare, de faptul că, într-o perioadă în care persistă îndoieli legate de îndeplinirea obiectivului de a aloca 20 % din ajutorul UE dezvoltării umane, Comisia schimbă destinația finanțării dinspre dezvoltarea umană înspre investiții;
38. solicită aplicarea strictă a unor condiții prealabile care să permită utilizarea sprijinului bugetar, precum și o monitorizare mai sistematică a acestei modalități de ajutor în țările partenere, pentru a îmbunătăți responsabilitatea, transparența și eficacitatea ajutorului și alinierea sprijinului bugetar cu obiectivele sale;
39. avertizează în legătură cu recurgerea abuzivă la fondurile fiduciare, care amenință specificitatea politicii europene de cooperare pentru dezvoltare; insistă asupra faptului că acestea ar trebui să fie utilizate numai în cazul în care valoarea adăugată a acestora în comparație cu alte modalități de ajutor este garantată, mai ales în situații de urgență, iar utilizarea lor să fie întotdeauna în deplină conformitate cu principiile privind eficacitatea ajutorului și cu obiectivul principal al politicii de dezvoltare: eradicarea sărăciei; este preocupat de faptul că contribuțiile statelor membre și ale altor donatori la fondurile fiduciare au fost sub așteptări, cu consecințe negative pentru eficacitatea acestora; reamintește nevoia unui control parlamentar al acestor fonduri; este deosebit de preocupat în legătură cu concluziile evaluării FED referitoare la eficacitatea Fondului fiduciar de urgență pentru Africa;
40. reamintește că Comisia ar trebui să asigure transparența la utilizarea fondurilor fiduciare prin transmiterea în mod regulat, printre altele, a unor informații actualizate către Parlament și prin implicarea sa adecvată în structuri de guvernare relevante, în temeiul legislației aplicabile a UE; reamintește, de asemenea, că fondurile fiduciare ar trebui să aplice întreaga gamă de principii ale eficacității dezvoltării, ar trebui să fie coerente cu

prioritățile, principiile și valorile de dezvoltare pe termen lung, cu strategiile de țară de la nivel național și european, precum și cu alte instrumente și programe relevante și că un raport de monitorizare care evaluează această aliniere ar trebui publicat bianual; reiterează, în acest sens, faptul că Fondul fiduciar de urgență pentru Africa al UE are drept scop abordarea cauzelor profunde ale migrației prin promovarea rezilienței, a oportunităților economice, a egalității de șanse, a securității și a dezvoltării;

41. reamintește că bugetul consacrat acțiunii externe a UE este mobilizat și consolidat continuu, ceea ce epuizează toate marjele disponibile pentru a combate numărul tot mai mare de situații de criză; este de părere că, în acest context de crize multiple și incertitudine, IFE trebuie să aibă suficientă flexibilitate pentru a fi în măsură să se ajusteze rapid la prioritățile în schimbare și la evenimente neprevăzute și să livreze rapid rezultate la fața locului; recomandă, în acest scop, o utilizare inteligentă a rezervei IFE sau a fondurilor neutilizate, mai multă flexibilitate la programarea multianuală, o combinare adecvată a modalităților de finanțare și o mai mare simplificare la nivelul punerii în aplicare; subliniază, cu toate acestea, că nu ar trebui să se obțină o mai mare flexibilitate în detrimentul eficacității și previzibilității ajutorului, priorităților geografice și tematice pe termen lung sau angajamentelor pentru a susține reformele din țările partenere;
42. invită Comisia să pună în aplicare IAU într-un mod care să respecte principiile umanitare, angajamentele convenite în cadrul „înțelegerii majore” din cadrul Summitului umanitar mondial și concluziile Raportului special nr. 15/2016 al Curții de Conturi Europene¹; invită Comisia, în special, să îmbunătățească transparența în cadrul programării strategice și al procedurii de selecție a finanțării, să acorde atenția cuvenită eficienței rentabilității acțiunilor, fără a compromite obiectivele ajutorului umanitar și dorința de a-i ajuta pe cei mai vulnerabili, păstrând totodată capacitatea de a susține imperativul umanitar prin sprijinirea persoanelor celor mai vulnerabile și acționând acolo unde sunt cele mai urgente nevoi, să îmbunătățească monitorizarea în timpul punerii în aplicare, să aloce mai multă finanțare organismelor naționale și locale de intervenție de urgență, să reducă birocrăția prin cerințe de raportare armonizate și să planifice strategia, programarea și finanțarea pe o bază multianuală, pentru a asigura o mai mare predictibilitate, flexibilitate, rapiditate și continuitate a ajutorului umanitar;
43. insistă asupra faptului că ajutorul umanitar trebuie să fie în continuare alocat grupurilor de populație în zonele de criză și că actorii din domeniul umanitar ar trebui să aibă acces neîngrădit la victime în zonele de conflict și țările fragile, pentru a le permite să-și desfășoare activitatea;
44. invită Comisia să asigure că, pe lângă răspunsul imediat la crizele umanitare, IAU, alături de ICD și FED și în completarea acestora și în contextul legăturii dintre domeniul umanitar și cel al dezvoltării, generează reziliență la șocurile viitoare prin promovarea unor strategii și a unor structuri de alertă timpurie și de prevenire, oferă beneficii de dezvoltare sustenabilă pe termen mai lung, în conformitate cu nevoia de a stabili o legătură între ajutor, reabilitare și dezvoltare, și nu trece cu vederea crizele uitate respectând pe deplin principiul de a nu lăsa pe nimeni în urmă;

---

¹ Curtea de Conturi Europeană, Raportul special nr. 15/2016 intitulat „A gestionat Comisia în mod eficace ajutorul umanitar furnizat populațiilor afectate de conflicte în regiunea Marilor Lacuri Africane?”, 4 iulie 2016.

45. observă că trebuie îmbunătățită complementaritatea dintre instrumentele de dezvoltare și IAU, în special în contextul legăturii dintre ajutorul umanitar și dezvoltare, al noii abordări strategice în ceea ce privește reziliența și al angajamentului UE pentru reducerea riscului de dezastre și pentru pregătirea pentru dezastre, fără a submina obiectivele și misiunile acestora;
46. reamintește că dezvoltarea completează ajutorul umanitar în vederea prevenirii șocurilor și crizelor;
47. solicită recunoașterea caracterului specific al ajutorului umanitar în cadrul bugetului UE, ceea ce implică necesitatea securizării rezervei pentru ajutoare de urgență ca instrument flexibil pentru a reacționa la crizele noi cu fonduri suficiente;
48. este de părere că delegațiile Uniunii ar trebui să fie implicate mai mult în deciziile în materie de programare a cooperării pentru dezvoltare în cadrul diferitelor IFE pe care le gestionează; consideră că acest lucru ar permite, de asemenea, îmbunătățirea complementarității și a sinergiilor, precum și o mai bună aliniere la nevoile țărilor partenere și la asumarea responsabilității din partea acestora;
49. insistă asupra necesității de a angaja personal corespunzător la sediul Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă și în delegațiile UE, atât din punct de vedere numeric, cât și în ceea ce privește cunoștințele de specialitate în domeniul dezvoltării și al ajutorului umanitar.
50. este nemulțumit de termenul foarte scurt alocat Parlamentului pentru controlul proiectelor de măsuri de punere în aplicare în cadrul ICD; solicită insistent Comisiei să modifice Regulamentul de procedură al ICD și al comitetelor privind ajutorul umanitar până în decembrie 2018, astfel încât Parlamentul și Consiliul să dispună de mai mult timp pentru a-și exercita în mod adecvat competențele de control;
51. solicită insistent Comisiei și SEAE să intensifice și să îmbunătățească coordonarea donatorilor prin programe comune și printr-o punere în aplicare în comun cu alte state membre și alți donatori, aliniate cu programele pentru dezvoltare naționale ale țărilor partenere, sub conducerea și coordonarea delegațiilor Uniunii;
52. solicită Parlamentului un control politic intensificat al documentelor de programare aferente celui de al 11-lea FED ca mijloc de consolidare a transparenței și a responsabilității;

Recomandări pentru arhitectura post-2020 a ICD și a FED și pentru punerea în aplicare viitoare a IAU

53. reiterează autonomia politicilor de dezvoltare și umanitare ale UE, care se bazează pe temeuri juridice specifice recunoscute în tratate, care stabilesc valori și obiective care sunt specifice și nu ar trebui subordonate strategiei geopolitice a UE și care ar trebui să fie aliniate întotdeauna cu principiile eficacității dezvoltării și, în cazul ajutorului umanitar, cu principiile umanității, imparțialității, neutralității și independenței;
54. subliniază necesitatea absolută a menținerii separate a instrumentelor de dezvoltare și ajutor umanitar, respectând principiile cheie pentru dezvoltare, având în vedere

constatările evaluării FED și ICD privind lipsa de parteneriat și amenințarea la adresa obiectivului central de reducere a sărăciei în noul cadru de deplasare a priorităților politice;

55. reamintește că FED, ICD și IAU sunt caracterizate de o execuție bugetară pozitivă și sunt esențiale pentru demonstrarea solidarității internaționale, contribuind totodată la credibilitatea UE pe scena mondială; consideră că, indiferent de posibilele modificări structurale sau fuziuni cu privire la aceste instrumente, inclusiv posibila includere a FED în buget, creditele totale pentru următorul CFM ar trebui să fie majorate, fără a atenua criteriile pentru asistența oficială pentru dezvoltare (AOD), iar viitoarea arhitectură a instrumentelor de finanțare externă ar trebui să includă o incorporare mai transparentă a fondurilor fiduciare și a facilităților, ghidate de principiile esențiale ale asumării democratice a responsabilității și eficacității dezvoltării, precum și o posibilă continuare a Planului de investiții externe, pe baza unei evaluări care să demonstreze adăugarea sa în materie de dezvoltare și impactul asupra drepturilor omului, societății și mediului;
56. invită Consiliul, Comisia și Banca Europeană de Investiții să încheie un acord interinstituțional cu Parlamentul cu privire la transparența, responsabilitatea și controlul parlamentar pe baza principiilor strategice expuse în noul Consens european privind dezvoltarea, având în vedere schimbarea modalităților de acordare a ajutorului, trecerea de la granturi directe la fonduri fiduciare și combinarea surselor de finanțare, inclusiv prin intermediul Fondului european pentru dezvoltare durabilă;
57. subliniază imaginea pozitivă de care se bucură UE în rândul comunității internaționale ca actor global cooperant, dar care riscă să fie afectată de procedurile administrative greoaie și lente; este de părere că acest lucru contribuie la puterea necoercitivă („soft power”) a UE în relațiile internaționale, ceea ce impune nevoia unei politici de dezvoltare puternice și autonome după 2020, cu instrumente de dezvoltare diferențiate;
58. subliniază că reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei, alături de punerea în aplicare a ODD și a Acordului de la Paris și protecția bunurilor comune globale, ar trebui să constituie principalele obiective ale politicii de dezvoltare a UE și ale instrumentelor sale de dezvoltare, cu o atenție specială îndreptată către categoriile cele mai expuse riscurilor;
59. subliniază că arhitectura post-2020 a ICD și a FED și punerea în aplicare a IAU trebuie aliniată cu angajamentele internaționale ale UE, inclusiv cu Agenda 2030 pentru obiectivele de dezvoltare durabilă, Acordul de la Paris, precum și cu cadrul de politici al UE, cum ar fi Consensusul european privind dezvoltarea, noua Strategie globală pentru politica externă și de securitate a UE și cu Consensusul european privind ajutorul umanitar;
60. consideră că arhitectura noilor IFE ar trebui să țină cont de buna funcționare dovedită a actualelor IFE, de eligibilitatea pentru ODA și de nevoia de a obține rezultate în privința ODD-urilor;
61. consideră că Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și dimensiunea globală a multor ODD-uri necesită o nouă abordare politică prin care toți actorii politici, atât din țările în curs de dezvoltare, cât și din țările dezvoltate, să se angajeze să contribuie la atingerea

ODD-urilor prin politici interne și externe coerente și coordonate și consideră că noile IFE post-2020 și Consensul european privind dezvoltarea vor fi esențiale în acest scop;

62. este convins de importanța promovării unei abordări a dezvoltării bazate pe drepturile omului și pe principii, care să promoveze astfel principiile democratice, valorile fundamentale și drepturile omului la nivel mondial; invită Comisia și SEAE să combine în mod adecvat asistența în cadrul IFE și dialogul politic, atât la nivel bilateral, cât și în cadrul organizațiilor regionale și mondiale, pentru a promova aceste principii, valori și drepturi;
63. consideră că este esențial să se integreze în mod transversal și intersectorial protecția mediului și posibilitățile pe care le oferă politicile de mediu în toate politicile de dezvoltare; regretă progresele insuficiente în materie de integrare a democrației, a drepturilor omului și a egalității de gen; îndeamnă, de asemenea, ca angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris să se reflecte pe deplin în viitoarele instrumente și programe, însoțite de o monitorizare adecvată; consideră, prin urmare, că lupta împotriva schimbărilor climatice ar trebui să aibă o importanță din ce în ce mai mare în cadrul cooperării pentru dezvoltare;
64. consideră că este necesară efectuarea unui exercițiu de tipul „lecții învățate” pentru a identifica și a remedia deficiențele din cadrul coordonării instrumentelor de finanțare externă ale UE cu instrumentele de finanțare ale altor instituții internaționale în vederea creării unor sinergii și a da valoare maximă impactului instrumentelor de finanțare în țările în curs de dezvoltare;
65. consideră că este necesar să se majoreze nivelurile actuale ale asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA) a UE în cadrul viitoarei arhitecturi a IFE post-2020 și să se elaboreze un calendar clar, pentru a-i permite UE să își respecte angajamentul colectiv de a oferi 0,7 % din venitul național brut (VNB) ajutorului pentru dezvoltare și de a aloca 0,2 % din ODA/VNB țărilor cel mai puțin dezvoltate; salută, în acest context, comunicarea recentă a Comisiei privind noul cadru financiar multianual; reamintește statelor membre necesitatea de a-și respecta angajamentul de a aloca 0,7 % din PIB-ul lor ajutorului pentru dezvoltare; reamintește necesitatea aplicării recomandărilor Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică/Comitetul de asistență pentru dezvoltare de a realiza un procent mediu de granturi în totalul ODA de 86 %;
66. este de părere că, fără a aduce atingere unei flexibilități sporite și/sau rezervelor, arhitectura post-2020 a IFE ar trebui să prevadă în continuare un mix de programe multianuale geografice și tematice, permițând acțiuni pentru dezvoltare la diferite niveluri; consideră că sprijinul pentru cooperarea regională și integrarea țărilor partenere reprezintă un factor important necesar pentru eradicarea sărăciei și pentru promovarea unei dezvoltări durabile pe termen lung;
67. subliniază că acțiunea externă pentru dezvoltare a UE trebuie să se bazeze pe o combinație echilibrată corespunzător între flexibilitatea și predictibilitatea asistenței pentru dezvoltare, beneficiind de o finanțare suficientă; recunoaște totodată că predictibilitatea asistenței pentru dezvoltare poate, printre altele, să fie asigurată prin instituirea unor sisteme funcționale de alertă timpurie, în principal în țările cele mai vulnerabile și cel mai puțin reziliente;

68. este de părere că transferul de fonduri între obiective și pentru prioritățile în schimbare din cadrul unui instrument ar trebui să aibă loc doar pe baza nevoilor reale ale țărilor partenere, fără a abdica de la principiile și obiectivele instrumentului și cu implicarea adecvată a autorității de supraveghere; solicită, în special, să se facă distincția clară între finanțările eligibile pentru ODA și restul finanțărilor, neeligibile; respinge ferm orice transfer de fonduri rezervate activităților ce îndeplinesc criteriile CAD către programe care nu pot fi considerate ODA; subliniază nevoia ca obiectivele ODA din cadrul regulamentelor privind IFE să garanteze acest lucru;
69. este de părere că arhitectura post-2020 a IFE ar trebui să includă o serie de criterii de referință și alocări delimitate strict, precum și angajamente integratoare pentru a asigura fonduri suficiente dedicate priorităților-cheie;
70. este de părere că nevoile neprevăzute ar trebui să fie acoperite din rezerve considerabile pentru cheltuieli neprevăzute în cadrul diferitelor IFE, precum și că fondurile neangajate sau dezangajate aferente unui an anume ar trebui transferate către rezervele pentru cheltuieli neprevăzute pentru anul următor;
71. reamintește necesitatea de a menține un instrument solid și independent pentru ajutorul umanitar, după cum se solicită în Consensul european privind ajutorul umanitar; consideră că ar trebui menținută o rezervă separată pentru ajutorul umanitar și că bugetul aferent ar trebui majorat pentru a ține cont de faptul că, din cauza nevoilor din ce în ce mai mari la nivel mondial, rezerva pentru ajutoare de urgență a fost constant activată în cursul actualei perioade CFM; reamintește că Parlamentul, deși recunoaște în mod recurent eforturile Comisiei de a răspunde provocărilor din ce în ce mai importante, a subliniat cu regularitate necesitatea de a majora finanțarea pentru ajutorul umanitar și a insistat asupra reducerii decalajului din ce în ce mai mare dintre angajamente și plăți și asupra creșterii eficacității și a reactivității asistenței umanitare și pentru dezvoltare disponibile în cadrul bugetului UE;
72. subliniază că niciun câștig în materie de flexibilitate financiară și de simplificare nu ar trebui să se realizeze afectând capacitatea de monitorizare și de control a colegiului, care ar pune în pericol principiile responsabilității și transparenței; subliniază nevoia de transparență în criteriile de alocare a fondurilor și în toate etapele programării; este de părere că arhitectura noului IFE ar trebui să fie flexibilă și modernă, permițând optimizarea resurselor și producerea de rezultate în materie de dezvoltare pentru țările partenere;
73. subliniază că flexibilitatea financiară a noilor IFE ar trebui să se extindă și la flexibilitatea la nivel de țară, pentru a acorda mici granturi în mod discreționar OSC, întreprinderilor și antreprenorilor de la nivel local; consideră că Comisia ar trebui să revizuiască cerințele sale actuale în materie de audit în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare pentru a permite un profil de risc ridicat pentru granturile la scară mică de la nivel național;
74. subliniază că politica de dezvoltare și obiectivele umanitare nu ar trebui să fie subjugate obiectivelor de securitate ale țărilor donatoare și ale UE și nici controalelor la frontieră sau gestionării fluxurilor de migrație; este de părere, în acest sens, că ODA ar trebui utilizată în primul rând pentru reducerea sărăciei și că acțiunile și programele care sunt aliniate numai la interesele naționale de securitate ale donatorilor ar trebui, prin urmare,

să nu fie finanțate din fondurile destinate dezvoltării; consideră totodată că este necesar să se sprijine reziliența țărilor partenere în scopul creării unor condiții favorabile pentru dezvoltarea durabilă;

75. consideră că, în cadrul viitorului CFM, cheltuielile destinate îndeplinirii obiectivelor interne ale UE de la rubricile privind migrația, azilul și securitatea internă, pe de o parte, și cele orientate către sprijinirea punerii în aplicare a noului Consens european privind dezvoltarea, pe de altă parte, trebuie să rămână separate; consideră că contopirea acestor două rubrici distincte ar însemna expunerea la riscul de a instrumentaliza și mai mult ajutorul UE, inclusiv prin condiționarea acestuia de cooperarea în domeniul migrației;
76. propune, în acest context, ca reziliența societală și statală să fie consolidată în continuare prin ajutorul pentru dezvoltare și ca mai multe resurse financiare și politice să fie dedicate prevenirii conflictelor și pregătirii pentru dezastre, precum și întreprinderii unor acțiuni timpurii în contextul conflictelor și al dezastrelor naturale;
77. solicită Comisiei ca la baza modalităților de cooperare și a alocării finanțării către țările partenere să nu se afle numai PIB-ul, ci o gamă largă de criterii care să țină cont de dezvoltarea umană favorabilă incluziunii, de drepturile omului și de nivelurile de inegalitate;
78. își reiterează solicitarea privind includerea FED în buget ca principal instrument pentru a asigura coerența între politica de dezvoltare și alte politici ale UE și de a consolida drepturile de control bugetar ale Parlamentului; reiterează că includerea în buget a FED ar oferi o serie de avantaje, cum ar fi legitimitatea democratică și controlul consolidat al instrumentului, o mai bună absorbție, o mai bună vizibilitate și transparență, care să conducă la o viziune mai clară asupra cheltuielilor UE în acest domeniu, precum și la creșterea eficienței și eficacității ajutorului pentru dezvoltare al UE; reamintește că dezbaterile parlamentare privind politica de dezvoltare oferă cetățenilor asistență la punerea în aplicare a cheltuielilor UE privind ajutorul pentru dezvoltare;
79. subliniază că includerea FED în buget ar trebui să fie însoțită de garanții pentru a preveni orice transfer de fonduri din FED anterioare către alte linii bugetare și că ar trebui să țină seama de toate țările terțe donatoare; subliniază, de asemenea, faptul că Instrumentul financiar pentru pace în Africa ar trebui să rămână în afara bugetului UE și în cadrul unui instrument dedicat;
80. subliniază că includerea în buget a FED ar trebui să fie însoțită de o creștere proporțională a plafonului bugetar convenit al UE pentru a nu duce nici la o reducere a angajamentului financiar al UE față de țările ACP, nici la o scădere generală a asistenței pentru dezvoltare a UE în CFM-ul post-2020;
81. consideră că datorită caracterului deschis al IAU s-au obținut rezultate pozitive; recomandă, prin urmare, menținerea unor instrumente și bugete separate pentru acțiunile umanitare și de dezvoltare, pe lângă menținerea unor legături strategice puternice între aceste două domenii;
82. subliniază importanța consolidării legitimității democratice în arhitectura post-2020 și necesitatea de a regândi procedura de luare a deciziilor; subliniază că, în cadrul noii arhitecturi post-2020, colegiilor ar trebui să aibă posibilitatea de a-și exercita pe

deplin competențele de control atât la nivel juridic, cât și la nivel politic, de-a lungul tuturor etapelor de elaborare, adoptare și punere în aplicare ale instrumentelor și ale programelor de punere în aplicare aferente; subliniază că trebuie să se rezerve timp suficient în acest scop;

83. este de părere că ar trebui să se exploateze pe deplin potențialul de cooperare cu statele membre ale UE în etapele de elaborare și punere în aplicare a programelor de dezvoltare, în special printr-o programare comună, pe baza programelor naționale de dezvoltare și concomitent cu acestea;
84. solicită o evaluare și revizuire la jumătatea perioadei a arhitecturii post-2020 a IFE pentru a îmbunătăți în continuare gestionarea acestora și pentru a analiza modalitățile de a obține o mai mare coerență și simplificare, precum și pentru a asigura relevanța permanentă și alinierea cu principiile dezvoltării; solicită o implicare deplină a părților interesate în acest exercițiu;
85. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Comisiei.

AVIZ AL COMISIEI PENTRU BUGETE

destinat Comisiei pentru dezvoltare

referitor la punerea în aplicare a instrumentului de cooperare pentru dezvoltare, a instrumentului pentru ajutor umanitar și a Fondului european de dezvoltare (2017/2258(INI))

Raportor pentru aviz: Jordi Solé

SUGESTII

Comisia pentru bugete recomandă Comisiei pentru dezvoltare, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. regretă faptul că cantitatea și lipsa de flexibilitate și de coerență a finanțării UE la rubrica 4 din actualul CFM au fost reprezentative pentru ambiția limitată a UE de a acționa în calitate de actor global, în special pentru furnizarea de bunuri publice globale, de ajutor umanitar și de cooperare pentru dezvoltare; reamintește că este nevoie de programare pe termen lung și de previzibilitate, care este deosebit de importantă pentru ajutorul pentru dezvoltare;
2. reamintește că bugetul consacrat acțiunii externe a UE este mobilizat și consolidat continuu, ceea ce epuizează toate marjele disponibile pentru a combate numărul tot mai mare de situații de urgență umanitară și de altă natură peste tot în Europa; subliniază că sunt necesar proceduri mai flexibile, care să permită mobilizarea mai rapidă a finanțării, ca răspuns la evoluțiile și crizele neprevăzute; subliniază, cu toate acestea, că ajungerea la o mai mare flexibilitate nu ar trebui să se facă nici în detrimentul eficacității și predictibilității ajutorului, nici al priorităților geografice și tematice pe termen lung;
3. reamintește că este nevoie de programare și de predictibilitate pe termen lung, care sunt deosebit de importante pentru ajutorul pentru dezvoltare; constată, cu toate acestea, punerea unui accent insuficient pe rezultate și un nivel necorespunzător de monitorizare și evaluare a instrumentelor de finanțare externă legate de dezvoltare;
4. atrage atenția asupra necesității de a evita orice decalaje între creditele de angajament și de plată pentru ajutoarele umanitare;
5. reamintește că Fondul european de dezvoltare (FED), Instrumentul de cooperare pentru

dezvoltare (ICD) și Instrumentul de ajutor umanitar sunt caracterizate de o execuție bugetară pozitivă și sunt esențiale pentru demonstrarea solidarității internaționale, contribuind totodată la credibilitatea UE pe scena mondială; consideră că, indiferent de posibilele modificări structurale sau fuziuni cu privire la aceste instrumente, inclusiv posibila includerea a FED în buget, creditele totale pentru următorul CFM ar trebui să fie majorate, în timp ce criteriile pentru asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) nu ar trebui să fie mai puțin stricte, iar viitoarea arhitectură a instrumentelor de finanțare externă ar trebui să includă o incorporare mai transparentă a fondurilor fiduciare și a facilităților, ghidate de principiile esențiale ale asumării democratice a responsabilității și eficacității dezvoltării, precum și o posibilă continuare a Planului de investiții externe, pe baza unei evaluări care să demonstreze adăitionalitatea sa în materie de dezvoltare și impactul asupra drepturilor omului, societății și mediului;

6. subliniază importanța de a completa asistența din fonduri publice cu instrumente flexibile și adaptabile, care să impulsioneze investițiile private în țările în curs de dezvoltare;
7. reamintește necesitatea de a menține un instrument solid și independent pentru ajutorul umanitar, după cum se solicită în Consensul european privind ajutorul umanitar;
8. subliniază că este important să se asigure coerența și sinergiile între dezvoltare și ajutorul umanitar; consideră că un ajutor pentru dezvoltare bine gestionat și bine utilizat reprezintă un element important pentru consolidarea capacității țărilor în curs de dezvoltare de a face față mai bine crizelor umanitare;
9. reamintește importanța acestor instrumente pentru furnizarea de bunuri publice globale și pentru a răspunde provocărilor cum ar fi dezvoltarea umană, adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora, prevenirea conflictelor, sprijinirea păcii și a stabilității, migrația și azilul și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD); subliniază, în acest context, obligația de a alinia cadrul bugetar al UE la obiectivele de dezvoltare durabilă;
10. ia act de rolul potențial al AOD de a facilita mobilizarea finanțării pentru dezvoltare din alte surse, publice și private, interne și internaționale; sprijină eforturile UE de a stimula investițiile private prin acordarea de finanțare mixă, granturi și împrumuturi și prin oferirea de garanții;
11. consideră că este esențial să se integreze în mod transversal și intersectorial protecția mediului și posibilitățile pe care le oferă politicile de mediu în toate politicile de dezvoltare;
12. consideră că politica de dezvoltare ar trebui să completeze politica externă a UE și gestionarea migrației, garantând, în același timp, că fondurile destinate dezvoltării sunt utilizate doar pentru obiectivele și scopurile legate de dezvoltare; evidențiază, în acest context, că AOD nu ar trebui să fie utilizată pentru acoperirea costurilor legate de refugiați suportate în țările donatoare, pentru externalizarea politicilor în materie de migrație în afara frontierelor UE și nici pentru acoperirea costurilor returnării și readmisiei în țările de origine;
13. reamintește necesitatea de a asigura coerența politicilor în favoarea dezvoltării, precum și de a respecta principiile eficacității în materie de dezvoltare de la Busan, consolidând

totodată coordonarea donatorilor și programarea comună cu statele membre; evidențiază că politica de cooperare pentru dezvoltare trebuie să fie pusă în aplicare într-un mod în care să se țină seama de dorințele țărilor și populațiilor care au nevoie de aceasta, asigurându-se că acestea participă la procesul de luare a deciziilor și că își asumă responsabilitatea pentru punerea sa în aplicare transparentă și eficientă;

14. regretă progresele insuficiente în materie de integrare a democrației, a drepturilor omului și a egalității de gen; îndeamnă, de asemenea, ca angajamentele de la Paris privind schimbările climatice să se reflecte pe deplin în viitoarele instrumente și programe, însoțite de o monitorizare adecvată; consideră, prin urmare, că lupta împotriva schimbărilor climatice ar trebui să aibă o importanță din ce în ce mai mare în cadrul cooperării pentru dezvoltare;
15. salută mai buna aliniere la prioritățile țărilor beneficiare și insistă asupra unei mai mici fragmentări a programelor tematice;
16. insistă asupra necesității de a angaja personal corespunzător la sediu și în delegațiile UE, atât din punct de vedere numeric, cât și în ceea ce privește cunoștințele de specialitate în domeniul dezvoltării și al ajutorului umanitar.

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	8.3.2018
Rezultatul votului final	+: 26 -: 3 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, John Howarth, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Daniele Viotti, Marco Zanni
Membri supleanți prezenți la votul final	Xabier Benito Ziluaga, Heidi Hautala, Andrey Novakov, Stanisław Ożóg, Marie-Pierre Vieu, Rainer Wieland
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	Michael Detjen, Norbert Lins

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

26	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Gérard Deprez, Urmas Paet
ECR	Stanisław Ożóg
PPE	Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Monika Hohlmeier, Norbert Lins, Andrey Novakov, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Rainer Wieland
S&D	Michael Detjen, Eider Gardiazabal Rubial, Iris Hoffmann, John Howarth, Vladimír Maňka, Isabelle Thomas, Daniele Viotti, Manuel dos Santos
Verts/ALE	Heidi Hautala, Indrek Tarand

3	-
ENF	André Elissen, Marco Zanni
NI	Eleftherios Synadinos

3	0
ECR	Bernd Kölmel
GUE/NGL	Xabier Benito Ziluaga, Marie-Pierre Vieu

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	20.3.2018
Rezultatul votului final	+: 25 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta
Membri supleanți prezenți la votul final	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cécile Kshetu Kyenge, Maria Noichl, Adam Szejnfeld, Rainer Wieland

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

25	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Charles Goerens, Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey
PPE	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Adam Szejnfeld, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
S&D	Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maria Noichl, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch

0	-

0	0

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri